

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Шумен, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц.В.К.

като разгледа докладваното от Пламена К. Недялкова Административно
наказателно дело № 20233630202029 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №22 - 0869 - 000873/12.05.2022г. на Началник сектор ПП при ОДМВР - Шумен, с което на основание чл.53 от ЗАНН, чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП, чл.179 ал.2, във вр. с чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП и чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП на Т. В. К., ЕГН ***** от гр.Шумен са наложени административни наказания “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, “глоба” в размер на 200 лева, за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП и “глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца, за нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДвП. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени НП като счита същото за необосновано, постановено при непълнота и субективна преценка на доказателствата. Намира, че наказващият орган не е изяснил фактите и обстоятелствата, свързани с конкретният случай и не е обосновал наложените наказания. Също така счита, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорва по същество вменените нарушения. Излага, че не бил спрял от контролните органи по предвидения в закона начин, както и, че при описание на нарушението на чл.174 ал.3 от ЗДвП не било посочено кое медицинско предписание не било изпълнено, местонахождението лечебното заведение и крайния срок за даване на кръвна проба. В съдебно заседание редовно призван не се явява, явява се процесуален представител – адв. А.В. от ШАК, който поддържа жалбата.

Процесуалния представител на въззиваемата страна, моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Намира, че от събраните по делото доказателства, вменените нарушения се потвърждават. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

На 20.04.2022г. свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. – служители на сектор ПП при ОДМВР – Шумен, работили в екип с патрулен автомобил. Било им поискано съдействие от служители от сектор „Криминална полиция“, за спиране на автомобил, управляван от водач,

за който имало данни, че е употребил наркотични вещества, както и че СУМПС му било отнето. Около 16.25 часа били уведомени, че автомобилът се движи по бул. „Ришки проход“ към кръговото кръстовище с ул. „Владайско въстание“, в посока от ул. „Шуменска комуна“ към ул. „Сицилия“, т.е. към центъра на града. Свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. с патрулния автомобил се придвижили до кръговото кръстовище на бул. „Ришки проход“ с ул. „Владайско въстание“. Св. И. застанал в дясната страна на кръстовището, по посоката на движение на автомобила, на тревната площ разделяща двете платна за движение на ул. „Владайско въстание“, а св. Г. позиционирал патрулния автомобил на ул. „Владайско въстание“, в дясно /в посока центъра на града/, непосредствено преди кръстовището като предната част на автомобила била насочена на запад. Кръговото кръстовище между ул. „Владайско въстание“ и бул. „Ришки проход“ е двулентово, с лява и дясна пътна лента. Жалбоподателят с управлявания от него л.а. „Мерцедес Е250 ТД“ с рег.№Н 8914 КА около 16.30 часа движейки се по бул. „Ришки проход“, приближил кръговото кръстовище с ул. „Владайско въстание“, намалил, след което навлязъл в него по дясната пътна лента. Св. И. И., който в този момент се намирал в дясно от него, на затревената площ на ул. „Владайско въстание“, в средата на кръстовището, предприел действия за спиране на МПС като подал на жалбоподателя ясен сигнал за спиране със стоп – палка и му посочил да спре, но той не се подчинил на подадения сигнал, не преустановил движението на управлявания от него автомобил, а ускорил. Заобиколил св. И. преминавайки от дясна в лява пътна лента, в резултат на което задната дясна част на автомобила се ударила в попадената стоп палка, в следствието на което се счупило задното дясно стъкло на багажното отделение. В този момент св.С. Г. със патрулния автомобил навлязъл в кръстовището от ул. «Владайско въстание» като по този начин му препречил пътя и жалбоподателят спрял автомобилът в самото кръговото кръстовище във вътрешната лява лента. Свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. предприели извършване на проверка на водача. Била установена самоличността му, а именно жалб. Т. В. К.. Същият не представил СУМПС като заявил, че му било отнето. По повод настъпилото ПТП по разпореждане на ОДЧ местопришествието посетил и св. Е. С. Б. – командир на отделение в сектор ПП при ОДМВР - Шумен. При извършената проверка с техническо средство за употреба на алкохол пробата била отрицателна. Жалбоподателят отказал да му бъде извършена проверка и за употреба на наркотични вещества с тест. На същият била разяснена и възможността за установяване употреба на наркотични вещества с медицинско и химическо лабораторно изследване, но К. отказал да бъде изследван по какъвто и да е начин.

Въпреки, че жалбоподателят отказал да бъде изследван и чрез лабораторно изследване, на същият бил издаден талон за изследване №097564, който жалбоподателят подписал, но отказал да получи екземпляр от същия. Бил съставен и протокол за ПТП с материални щени, изготвен е и снимков материал.

Предвид констатираните нарушения на чл.103 от ЗДвП, чл.25 ал.1 от ЗДвП и чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП, св. Е. С. Б., в присъствието на свидетелите И. Г. И. и С. К. Г., съставил срещу жалбоподателя АУАН серия GA № 586029/20.04.2022г. При предявяване на акта жалбоподателят отразил саморъчно, че има възражения. Същият не се е възползвал от правото си да депозира писмени възражения в законоустановения срок. Въз основа на съставения акт и материалите съдържащи се в преписката, административно-наказващият орган издал обжалваното НП като възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН. На основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП, чл.179 ал.2, във вр. с чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП и чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП на Т. В. К., ЕГН ***** от гр.Шумен са наложени административни наказания “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, “глоба” в размер на 200 лева, за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП и “глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца, за нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДвП. НП му е връчено лично на 07.09.2023г.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и приобщените веществени доказателства – изготвените снимки от контролните органи. Съдът кредитира напълно показанията на И. Г. И., С. К. Г. и Е. С. Б.. Същите изясняват факти и обстоятелства във връзка с възприетите от тях действия на жалбоподателя, кореспондират с приобщените писмени доказателства, както и с приобщените веществени доказателства - снимки. Свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. са очевидци на трите извършени нарушения, а св. Е. С. Б. единствено на нарушението на

чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП. Показанията на тези свидетели потвърждават изложените в акта и в наказателното постановление фактически обстоятелства, послужили като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя в нарушение, което не е извършил.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. При описание на нарушението, както в АУАН, така и в НП са посочени съставомерните за нарушенията обстоятелства. Вменените във вина на жалбоподателя нарушения са индивидуализирани в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на чл.103 от ЗДвП и чл.25 ал.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.103 от ЗДвП вменява задължение на водача на ППС при подаден сигнал от контролните органи да спре плавно, като са посочени две хипотези на мястото на спиране – в най - дясната част на платното за движение или на посоченото от контролния орган място и да изпълнява неговите указания. В конкретният случай нарушението се изразява в неизпълнение на първото задължение на водача, а именно – да спре. Съдът намира за безспорно установено от доказателствата по делото, че на процесната дата - 20.04.2022г., свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. – служители в сектор ПП при ОДМВР – Шумен, са били позиционирани в района на кръговото кръстовище на бул.“Ришки проход“ и ул.“Владайско въстание“ като св. И. се е намирал на затревената площ разделяща двете платна за движение на ул.“Владайско въстание“, а св. Г. с патрулния автомобил на ул.“Владайско въстание“, в дясно /по посока центъра на града/, непосредствено преди кръстовището. Безспорно установено е и обстоятелството, че около 16.30 часа, жалбоподателят е управлявал „Мерцедес Е250 ТД“ с рег.№Н 8914 КА по бул. „Ришки проход“, в посока от ул.“Шуменска комуна“ към ул. „Силистра“, т.е. към мястото където били позиционирани контролните органи. Този факт не се оспорва и от жалбоподателя.

Въз основа на показанията на свидетелите И. Г. И. и С. К. Г. , безспорно се установява и обстоятелството, че те са били позиционирани на кръстовището с конкретна цел, а именно да спрат автомобила управляван от жалбоподателя, за който са имали информация , че ще премине през кръговото кръстовище, т.е. вниманието им е било насочено конкретно към този автомобил. Доказва се и факта, че св. И. подал ясен сигнал със стоп – палка по образец за спиране на лекия автомобил управляван от жалбоподателят. Според свидетелят жалбоподателят възприел подадения му сигнал, но и не спрял, а продължил минавайки в непосредствена близост до него, при което се преустроил в кръстовището преминавайки от дясна в лява пътна лента, в резултат на което автомобила със задната си дясна част ударил попадената стоп палка, в резултат на което се счупило задното дясно стъкло на багажното отделение на автомобила. Според св. И. при подаване на сигнала за спиране със стоп палката, в кръстовището е нямало навлезли други автомобили. Св. И. се е намирал в края на затревената площ на ул. «Владайско въстание», непосредствено след която преминава дясната лента на кръстовището, по която първоначално се е движел автомобила на жалбоподателя, което безспорно води на извода, че жалбоподателят е възприел подадения сигнал за спиране и е бил наясно, че същият е бил предназначен за управлявания от него автомобил. До този извод водят и последващите действия на водача, а именно преминаване от дясна в лява лента като по този начин е заобиколил св. И., с намерение да продължи движението си. Сигналът за спиране е бил подаден своевременно. Св. И. се е намирал извън служебния автомобил и към момента на подаване на сигнала със стоп-палка е бил в близост до лекия автомобил управляван от жалбоподателя, бил е облечен със съответната униформа на служител в сектор Пътна полиция. Възражението на жалбоподателя, че не бил

спрян от контролните органи по предвидения в закона начин, е неоснователно. Действията на св.И., в качеството му на контролен орган, са в съответствие с чл.170 ал.2 от ЗДвП, където са регламентирани начините за подаване на сигнали от контролните органи за спиране на ППС. В конкретният случай св.Илиев е подал ясен сигнал със стоп палка. Съдът намира, че в хода на съдебното производство се установи по безспорен начин, че констатираното в акта нарушение на чл.103 от ЗДвП е извършено от лицето посочено като нарушител. Касае се за умишлено нарушение.

Съгласно материалноправната норма начл.25 ал.1 от ЗДвП, водач на ППС е длъжен преди да предприеме каквато и да било маневра, да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението и да предприеме маневрата, след като съобрази положението, посоката и скоростта на движението на другите участници. Същата има императивен характер. Съдът намира от правна страна, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП. От събраните по делото доказателства се установи несъмнено, че жалбоподателят при предприемане на маневра преминаване от дясна в лява пътна лента с цел заобикаляне на контролния орган, не се е съобразил с положението на св. И. на пътя и подадената стоп палка, поради което е настъпил удар между превозното средство и стоп палката. В този смисъл жалбоподателят е нарушил визираното в чл.25 ал.1 от ЗДвП задължение и е осъществил от обективна страна състава на нарушението. В резултат на неговите действия е настъпило ПТП. Деянието е извършено по непредпазливост, тъй като не се доказва жалбоподателят да е искал настъпването на вредоносните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Логично е при такава маневра извършена в кръгово кръстовище, а именно преминаване от дясна в лява лента в непосредствена близост до св.И., автомобилът със задна дясна част да удари стоп палката, подадена от намиращият се в дясно от автомобила св.И..

По отношение на тези две нарушения показаната на св.И. не са оборени по никакъв начин и за съда не съществува причина да не ги кредитира, тъй като същите са обективни и безпристрастни и няма индиция за неговата заинтересованост.

За посоченото нарушение на чл.103 от ЗДвП административно-наказателната разпоредба на чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП предвижда наказание "глоба" в размер от 50 до 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 до 6 месеца за водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол. За това нарушение на жалбоподателя са наложени наказания "глоба" в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца. Съдът намира, че по отношение на това деяние административно-наказващият орган правилно е издил приложимия закон, като правилно е санкционирал нарушението съобразно санкционната норма на чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП. Съдът намира, че размера на наказанията е правилно и законосъобразно определен над минимално предвидения размер, отчитайки факта на многократно санкциониране на жалбоподателя за неправомерно поведение по ЗДвП и липсата на смекчаващи вината обстоятелства.

Във връзка с извършеното нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.179 ал.2 от ЗДвП, във вр. с чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП, който предвижда наказание глоба в размер на 200 лв. Размерът на наказанието е строго фиксиран от закона, поради което не подлежи на ревизия.

Съдът приема, че жалбоподателят е извършил и визираното в акта и в НП нарушение на чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП по следните правни съображения:

В обстоятелствената част на АУАН и НП са посочени съставомерните факти обуславящи вмененото нарушение, а именно, че деянието се изразява в това, че водачът отказва проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е дал проби за медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване.

Трайна е съдебната практика, че нормата на чл.174 ал.3 от ЗДвП съдържа няколко алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени и няколко от формите на изпълнителното деяние. За

да се разбере обаче какви са съставомерните признаци на отделните форми на изпълнителното деяние, не е достатъчен само буквалния прочит на разпоредбата на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, а тя следва да се тълкува систематически с разпоредбите на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/ или наркотични вещества

или техни аналози. Когато водачът откаже да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, съгласно чл.3а от Наредбата, употребата се установява с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, като меродавни са стойностите отчетени при медицинското и химико-токсикологично лабораторно изследване. В случай, че лицето откаже изследване с тест, но се подложи на изследване и в указания в талона срок се яви в указаното медицинско заведение, за да даде проби кръв и урина за химическо изследване, при тази хипотеза деянието не е обществено опасно, доколкото възможността за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози не е възпрепятствана. Когато водачът не изпълни предписанието за вземане на биологични проби за медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, но е бил изследван с тест и той е дал годни показания, деянието също не е обществено опасно, защото възможността за реално установяване дали лицето е употребило наркотични вещества или техни аналози също не е възпрепятствана, тъй като съгласно чл.6 ал.9 от Наредбата, в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението, при отказ на лицето да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за даване на проби за изследване употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на теста. За да е съставомерно деянието по чл.174 ал.3 от ЗДвП следва кумулативно са налице двете посочени условия: 1. лицето да е отказало да бъде изследвано с тест и 2. след това лицето да не е дало проби за химическо изследване.

Безспорно установено е от доказателствата по делото, че на визираната в АУАН и в НП дата и място на жалбоподателя е била извършена проверка от контролните органи по повод управление на л.а. „Мерцедес Е250 ТД“ с рег.№Н 8914 КА. В депозираната жалба и в съдебно заседание, жалбоподателят не оспорва качеството си на водач на посоченото МПС. Безспорно установено е и също така, а и не се оспорва от жалбоподателя и обстоятелството, че отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с тест, както и, че не е дал проби за изследване. В самата жалба излага, че отказал да се подложи на теста, тъй като по Нова телевизия бил гледал, че при употреба на лекарства тестът за наркотици давал положителен резултат, като в същото време не излага твърдения, че самият той взема никакви медикаменти. По отношение другата възможност, твърди не му е предлагано да даде проби за изследване, но не посочва и, че е искал такова изследване.

Съдът намира, че не е налице нарушение на процедурата по чл.3а т.1 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/ или наркотични вещества или техни аналози. Тези възражения на жалбоподателят съдът намира за неоснователни. От събраните по делото гласни доказателства, които съдът кредитира, поради изложените по – горе съображения, съдът намира за безспорно установено, че след отказа на жалбоподателя да бъде изпробват с тест, на същият била разяснена и другата възможност за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, но жалбоподателят отказал да бъде изследван по какъвто и да е начин. Въз основа на събраните гласни доказателства, както и приобщеното писмено такова - талон за изследване №097564, на който има положен подпис на проверяваното лице, съдът намира за доказано и обстоятелството, че на жалбоподателя бил издаден талон за изследване, който талон К. подписал, но отказал да получи екземпляр, което е удостоверено с подписа на св.С. Г., съобразно изискването чл.6 ал.8 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението

Не са налице нарушения на предвидената процедурата в Наредба №1. Съгласно чл.5 при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употреба на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. Резултатът от проверката за употребата на наркотични вещества или техни аналози с тест се попълва в протокол. При съставянето на акт за установяване на административно нарушение и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване по образец. Контролният орган отразява в талона мястото, където да се извърши установяването и срока на явяването. При отказ на лицето да бъде изпробвано с тест в Наредбата изрично не е посочено, че се издава талон за изследване, но доколкото съгласно чл.3а в тази хипотеза употребата се установява също с медицинско и

химико-токсикологично лабораторно изследване, изводът е, че такъв следва да бъде издаден. Ако лицето откаже да се подложи и на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, в Наредбата изрично не е уредено как се процедира. В този случай съдът намира за логично, на лицето да не бъде връчван издадения талон за изследване, предвид категоричния отказ за установяване употребата на наркотични вещества по какъвто и да е начин. В конкретният случай въпреки, че жалбоподателят отказал да бъде изпробван с тест, както и да бъде изследван и чрез лабораторно изследване, на същият бил издаден и талон за изследване, който талон той отказал да получи, поради което съдът намира за безпредметно да бъде попълван по отношение на обстоятелствата къде и в какъв срок трябва да се яви, доколкото дори впоследствие да промени решението си, биологични проби могат да му бъдат взети единствено на база издадения талон, екземпляр от който той не би могъл да представи, поради отказа да го получи. Жалбоподателят отказвайки да бъде изследван по какъвто и да е начин, сам се е лишил от възможността да направи избор и не може да черпи права от собственото си поведение.

В обстоятелствената част на съставеният акт и издаденото НП са посочени ясно фактите, обуславящи съставомерност от обективна страна на вмененото нарушение. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

По безспорен начин се установява, че нарушителят е осъществил състава на нарушението по чл.174 ал.3 от ЗДвП. Деянието му е съставомерно по посочената разпоредба, тъй като кумулативно са налице двете условия: лицето е отказало да бъде изследвано с тест и след това е отказало да даде биологични проби и за химическо изследване, и по този начин е възпрепятствало възможността за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. От субективна страна деянието е извършено умишлено.

Административно - наказващият орган правилно е ангажирал административно – наказателната отговорност на жалбоподателя. Размерът на наказанията е строго фиксиран от закона, поради което не подлежат на ревизия.

Предвид изложеното съдът намира, че в процеса не се доказаха факти и обстоятелства, които да оборят доказателствената сила на съставения акт, които биха обосנוвали становището на съда за различни констатации от тези отразени в акта, а оттам и за различни правни изводи от тези на административно наказващия орган.

Искането на административно наказващият орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Съгласно чл.63д ал.3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В конкретното производство е осъществено процесуално представителство в открито съдебно заседание от юрисконсулт, поради което на ОДМВР- Шумен следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22 - 0869 - 000873/12.05.2022г. на Началник сектор ПП при ОДМВР - Шумен, с което на основание чл.53 от ЗАНН, чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП, чл.179 ал.2, във вр. с чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП и чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП на Т. В. К. ,ЕГН ***** от гр.Шумен са наложени административни наказания “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, “глоба” в размер на 200 лева, за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП и “глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца, за нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Т. В. К., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР – Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Шумен на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____